

[Kaj Poulsen]

at dette forslag drejer sig om at skaffe arbejdspladser, og i de prioriteringer, regeringen og socialdemokratiet har lagt op i martspakken, har vi prioriteret indsatsen for de unge mennesker således, at vi først og fremmest skal tilbyde unge mennesker uddannelse, og i det omfang de ikke ønsker at deltage i en uddannelse, skal vi have stillet arbejdspladser til rådighed for dem. Det er baggrunden for jobskabelsesforslaget, at vi skal oprette arbejdspladser, hvori også unge kan deltage.

Vi kan naturligvis ikke være uenige i, at der kunne være brug for en langsigtet strategi også nu. Men vi må advare imod det, det radikale venstre skriver i betænkningens forslag om, at det er nu, vi skal tale om indkomspolitik osv. Vi tror – og vi synes også, at det sidste års tid har bevist det – at arbejdsmarkedets parter klarer problemerne godt selv, og at man ved gentagne gange i tide og utide at tale om disse indgreb på arbejdsmarkedet kun er medvirkende til at irritere. Det radikale venstre må jo også have nogle erfaringer fra sidste gang, det radikale venstre var i regeringen, hvor man også i tide og utide talte om indkomspolitik, og hvor det kun irriterede organisationerne, hvilket bevirkede, at man ikke kunne gennemføre nogen langsigtet økonomisk strategi. Derfor må vi tilbagevise det afsnit i det radikale betækningsbidrag.

Vi håber altså, at vi kommer igennem med jobskabelsesforslaget uden for mange begrænsninger i arbejdsstyrkens sammensætning, idet vi tror, det vil være til skade for loven og den måde, vi håber loven skal virke på. Vi håber, at denne lov kan administreres fornuftigt, således at vi til gavn for også de unge arbejdsledige kan få skaffet flest mulige arbejdspladser.

Grethe Fenger Møller (KF):

Da regeringen i sin tid fremlagde sin såkaldte martspakke, sagde vi fra konservativ side, at vi havde sympati for den del af martspakken, der vedrørte forslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og uddannelse af unge. Derimod meldte vi klart fra over for regeringens forslag om jobskabelse, fordi vi følte, at dette forslag på det tidspunkt, det blev fremsat, var en fuser af rang. Vi følte, at det var et forslag, der var blevet fremsat, for-

di regeringen ikke kunne komme længere med jobtilbudsordningen. Det havde ikke virket, at man havde fremrykket det tidspunkt, hvor der skulle gives jobtilbud, og derfor skulle man til at finde på noget nyt.

Vi ved alle sammen godt, at bekæmpelsen eller afskaffelsen af arbejdsløsheden er vanskelig – uhyre vanskelig – og jeg tror heller ikke, at nogen som helst regering, uanset hvilken politisk sammensætning den har, vil kunne klare problemerne fra den ene dag til den anden. Men jobskabelsesforslaget er endnu et af de mange eksempler, vi efterhånden har set fra regeringen på det, vi kalder for kostbare lappeløsninger.

Forslaget var en fuser, fordi det lagde op til, at der i det danske samfund, både inden for det private erhvervsliv og i kommunerne, kunstigt kunne skaffes en række arbejdspladser med statstilskud. Men samtidig er det jo sådan, at der skal betales en regning for skabelsen af disse arbejdspladser, og man siger så, at beregningerne viser, at den regning, regeringen kommer med senere på dagen, altså også koster 20.000 arbejdspladser, og hvor er vi så henne?

Kan man bekæmpe arbejdsløsheden, som regeringen vil, ved en selektiv tilskudsordning? Det kan man ikke. Men jeg mener også, at jobskabelsesordningen er farlig på en anden måde, fordi dette lovforslag hjemler mulighed for en kommunal produktion og en kommunal afsætning, som vi fra konservativ side under førstebehandlingen tog skarpt afstand fra, og de møder, vi har haft i udvalget til drøftelse af dette lovforslag, og de besøg, vi har foretaget rundt omkring i landet, har ikke ændret på vores opfattelse.

Vi løser ikke arbejdsløshedsproblemet på denne måde; det, man vil, er noget ideologisk, et skridt i retning af en total ændring: at det ikke bare er det private erhvervsliv, der skal producere, men at det offentlige, kommuner og andre, nu også skal gå ind i dette, og hvor ender vi så henne på lang sigt?

Der er nogen, der så sent som i dagens aviser har sagt, at jobskabelsesforslaget måske i virkeligheden burde hedde jobtyveriforslaget, fordi det betyder, at man kan komme til at stjæle job og der kommer konkurrenceforvriddning både inden for den offentlige og inden for den private sektor. Her kan jeg være enig med det betækningsbidrag, som